

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/55/2014
Identifikačné číslo spisu:	7012200899
Dátum vydania rozhodnutia:	05.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7012200899.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobkyne: I. R., bytom S. XX, P., právne zastúpená: JUDr. Silvia Sovová, advokátka so sídlom Žižková 6, Košice proti žalovanému: Slovenská stavebná inšpekcia, riaditeľstvo inšpekcie, Lamačská cesta č. 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 0100612/89/2012-SSI 61-Pu zo dňa 9. júla 2012, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/219/2012-67 zo dňa 27.februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/219/2012-67 zo dňa 27.februára 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 1, § 3, § 4 ods. 1, ods. 3, § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), § 86 ods. 1 a 2, § 105 ods. 1 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej stavebný zákon), § 14 ods. 1 a ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon o bytoch“). Krajský súd v odôvodnení uviedol, že prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do pätnástich dní odo dňa oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká.

Žalobkyňa ako jedna zo spoluvlastníkov obytného domu v Košiciach na Mlynskej ulici č. 18, nesplnila si

povinnosť uvedenú v podmienke č. 3, uvedenej v rozhodnutí stavebného úradu a tiež nezabezpečila, aby tieto ochranné opatrenia boli aj vykonané. Tým, že žalobkyňa poukazovala na nesplnenie predmetnej povinnosti uloženej stavebným úradom nezbavila sa zodpovednosti za porušenie uloženej povinnosti. V danom prípade došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona. Súd mal za to, že bola naplnená subjektívna stránka v páchaní priestupku a to prinajmenšom nevedomá neobanlivosť, pretože z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa nevedela, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci vzhľadom na okolnosti, svoje osobné pomery vedieť mala a mohla. Správny orgán vec správne posúdil, správne kvalifikoval konanie žalobkyne, ktorá sa so svojim komisívnym protiprávnym konaním dopustila spáchania priestupku, nakoľko mala aj iné možnosti ako splniť uloženú povinnosť vykonaním ochranných opatrení, ktoré všetkým vlastníkom v rozhodnutí určil stavebný úrad, Obec Rozhanovce. Žalobkyňa mala možnosť v zmysle § 14 ods. 3 zákona o bytoch ako prehlasovaný vlastník bytu obrátiť sa do pätnástich dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol. Túto možnosť však žalobkyňa nevyužila. Mieru jej zavinenia v porovnaní s ostatnými spoluvlastníkmi bytov správny orgán zohľadnil pri určení výšky uloženej pokuty.

II.

Včas podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/219/2012-67 zo dňa 27.02.2014 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V podanom odvolaní namietala, že ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov cielene pristúpili k údržbe národnej kultúrnej pamiatky - domu Mlynská 18, Košice zámerne ako k čiernej stavbe na spoločných častiach domov bez účasti správcu. Títo boli uznaní vinnými z rovnakého priestupku ako ona, pričom im bola uložená sankcia vo výške 150,- €. Rozdiel medzi žalobkyňou a „tými inými“ je teda 50,- €. Natoľko ohodnotil žalovaný správny orgán rozdiel medzi spoločenskou nebezpečnosťou ich konania a jej. Podľa názoru žalobkyne sa malo postupovať podľa režimu zákona o bytoch. Za nesprávne a nezákonné považuje to, že žalovaný nezohľadnil rozdiel medzi formálnymi znakmi priestupku a hmotnoprávnymi znakmi priestupku, vrátane posúdenia zavinenia žalobkyne.

Krajský súd v Košiciach, podľa žalobkyne skonštatoval, že jej zavinenie spočíva najmä v tom, že sa neobrátila na súd s návrhom prehlasovaného vlastníka. Rozhodnutie Obce Rozhanovce č. 247/2010-Ro zo dňa 13.07.2010 nadobudlo právoplatnosť dňa 11.08.2010. Ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome Mlynská 18, Košice, ktorí majú väčšinu hlasov odmietli vykonať potrebné opatrenia na ochranu života a zdravie osôb, ktoré boli nariadené. Podmienka č. 3 - opatrenia uložené rozhodnutím Obce Rozhanovce - boli splniteľné v mesiacoch august až september 2010. Už v čase, kedy sa začalo robiť, boli bezpredmetné. Rýchlu a účinnú pomoc v tomto smere a vyjednanie nápravy mali poskytnúť orgány verejnej správy, ktoré žalobkyňa informovala tým, že podávala nespočetné podnety na vykonanie nápravy. Orgány verejnej správy zostali podozrivo nečinné a to vrátane žalovaného. Dňa 25.01.2011 podala žalobkyňa ako prehlasovaný vlastník na Okresný súd Košice 1 žalobu. Zavinenie žalobkyne nie je možné posudzovať podľa hypoteticko-teoretických predstáv o tom, čo by asi tak mala urobiť alebo podľa toho čo v danom mieste a čase a najmä vzhľadom na krátkosť času, naliehavosť situácie a neochotu ostatných vlastníkov konať zákonným spôsobom, objektívne robiť mohla, aby sa rýchlo zjedнала náprava. Podľa žalobkyne zavinenie v prípade spáchanie skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, malo byť posúdené podľa toho, čo bolo možné z jej strany ešte reálne vykonať na plnenie nariadených povinností v danom mieste a v danom čase.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu doručenom dňa 30.05.2014 uviedol, že námietky žalobkyne uvedené v podanom odvolaní, v ktorých porovnáva výšku sankcie pokuty, ktorá jej bola uložená, s výškou pokút uložených ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov, nesmerujú priamo k predmetu tohto súdneho konania a preto sa k nim nevyjadruje. V bode 5 odvolania žalobkyňa namietala posúdenie zavinenia prípady spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu. Podľa názoru žalovaného v uskutočnenom priestupkovom konaní postupoval správny orgán v súlade s tým, ako tvrdí žalobkyňa a aj

zavinenie, jeho miera, ako aj následok jej komisiívneho protiprávneho konania, boli riadne posúdené a zohľadnené. Na základe uvedených skutočností žalovaný zastáva názor, že odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach je vecne správny a preto navrhol, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil a náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni nepriznal.

IV.

Z administratívneho spisu vyplýva, že Stavebný úrad, Obec Rozhanovce rozhodnutím zo dňa 13.07.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 11.08.2010 nariadil vlastníkom obytného domu na Mlynskej ulici č. 18, Košice vykonať vo verejnom záujme údržbu stavby na pozemku, pričom vlastníkom určil podmienky pre uskutočnenie údržby.

Pred vydaním rozhodnutia stavebného úradu sa konala schôdza vlastníkov bytového domu zvolaná správcom, na základe nečinnosti vlastníkov domu na odvrátenie havarijného stavu domu a možnosti spôsobenia škôd a zdravia osôb. Táto schôdza sa uskutočnila dňa 28.06.2010. Spoluvlastníci okrem žalobkyně nesúhlasili s návrhom správcu bytov, aby boli použité finančné prostriedky z fondu prevádzky, údržby a opráv na zabezpečovacie práce na budove na odvrátenie priameho nebezpečenstva spôsobeného stavu budovy, ktorý ohrozuje zdravie a život ľudí. Dňa 08.09.2010 sa konala ďalšia schôdza vlastníkov bytov s tým, že na tejto schôdzi sa žalobkyňa zúčastnila v zastúpení právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby boli splnené podmienky uvedené v rozhodnutí stavebného úradu. Z podnetu žalobkyně bol dňa 14.10.2010 vykonaný hlavný štátny stavebný dohľad, pri ktorom bolo zistené, že žalobkyňa neudržiava stavbu napriek rozhodnutiu stavebného úradu.

Žalovaný rozhodnutím č. 0100612/89/2012-SSI 61-Pu zo dňa 09.07.2012 zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Slovenskej stavebnej inšpekcie, inšpektorát Košice č. 0604011/22/2011-SSI 65-Be zo dňa 21.11.2011 tak, že žalobkyňu uznal vinnou zo spáchania priestupku podľa ustanovenia § 105 ods. 1 písm. d) stavebného zákona, podľa ktorého sa priestupku dopustí a pokutou do 331, 93,- € sa potrestá ten, kto nedodržiava stavbu napriek opätovnej výzve orgánu štátneho stavebného dohľadu alebo rozhodnutia stavebného úradu. Nakoľko žalobkyňa neudržiavala obytný dom nachádzajúci sa na ulici Mlynská č. 18, Košice, napriek rozhodnutiu stavebného úradu Obce Rozhanovce č. 247/2010-Ro zo dňa 13.07.2010 a to tak, že bezodkladne dňa 11.08.2010, najneskôr však do dňa 14.08.2010 nespĺnila podmienku č. 3 uvedeného rozhodnutia, podľa ktorej vlastníci stavby sú povinní z dôvodu ohrozenia života ľudí, bezodkladne, najneskôr však do troch dní odo dňa obdržania nariadenia, zabezpečiť priestor v okolí budovy adekvátnym ochranným lešením, ochrannými sieťkami a tabuľkami upozorňujúcimi na nebezpečie tak, aby nebolo ohrozené zdravie a životy ľudí. Žalobkyňa ako vyhodnotil správny orgán porušila ustanovenie § 86 ods. 2 stavebného zákona a z toho titulu jej bola podľa § 105 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona uložená pokuta vo výške 100,- € a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- €.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch, priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel' vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch, konaním sa rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel' vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery povinný.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch, pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 86 ods. 1 a 2 zákona č. 50/1976 Zb. stavebného zákona, vlastník stavby je v súlade s dokumentáciou overenou stavebným úradom a s rozhodnutím stavebného úradu (stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie) povinný udržiavať stavbu v dobrom stave tak, aby nevznikalo nebezpečenstvo požiarov a hygienických závad, aby nedochádzalo k jej znehodnoteniu alebo ohrozeniu jej vzhľadu a aby sa čo najviac predĺžila jej užívateľnosť. Ak vlastník stavbu riadne neudržiava, môže mu stavebný úrad vo verejnom záujme nariadiť, aby sa v určenej lehote a za určených podmienok postaral o nápravu. Užívatelia bytov a nebytových priestorov sú povinní umožniť vykonanie nariadenej údržby stavby.

Podľa § 105 ods. 1 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. stavebného zákona, priestupku sa dopustí a pokutou do 10 000,- Sk (331,93 €) sa potresce ten, kto neudržiava stavbu napriek opätovnej výzve orgánov štátneho stavebného dohľadu alebo rozhodnutiu stavebného úradu.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo a povinnosť zúčastňovať sa na správe domu a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o spoločných častiach domu a spoločných zariadeniach domu, spoločných nebytových priestoroch, príslušenstve a pozemku na schôdzi vlastníkov. Oznámenie o schôdzi vlastníkov musí byť v písomnej forme doručené každému vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dome minimálne päť dní pred dňom konania schôdze. Výsledok hlasovania oznamuje ten, kto schôdzu vlastníkov alebo zhromaždenie zvolal, a to do piatich pracovných dní od konania schôdze vlastníkov alebo zhromaždenia spôsobom v dome obvyklým.

Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina hlasov pri hlasovaní podľa odsekov 2 a 3 nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

VI.

Odvolací súd v danej veci posudzoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/219/2012 - 67 zo dňa 27.02.2014, ktorým súd žalobu zamietol a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Predmetom súdneho prieskumu pred súdom prvého stupňa bolo rozhodnutie žalovaného č. 0100612/89/2012-SSI 61-Pu zo dňa 09.07.2012, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Slovenskej stavebnej inšpekcie, inšpektorát Košice č. 0604011/22/2011-SSI 65-Be zo dňa 21.11.2011 tak, že žalobkyňu uznal vinnou zo spáchania priestupku podľa ustanovenia § 105 ods. 1 písm. d/ zákona

stavebného zákona. Žalobkyňa, ako vyhodnotil správny orgán porušila ustanovenie § 86 ods. 2 zákona stavebného zákona a z toho titulu jej bola podľa § 105 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona uložená pokuta vo výške 100,- € a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- €.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, odvolací súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich právnych názorov.

Skutková podstata priestupku je charakteristická štyrmi obligatónnymi znakmi: subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka.

Subjektom je páchatel' priestupku; subjektom môže byť len fyzická osoba. Podmienkou je deliktuálna spôsobilosť osoby, teda spôsobilosť naplniť svojím konaním všetky znaky skutkovej podstaty priestupku (vek 15 rokov, neexistencia dôvodov vylučujúcich nepričetnosť). Subjektívna stránka predstavuje zavinenie; zavinenie môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti; na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie hoci len z nedbanlivosti, ak zákon nevyžaduje výslovne úmysel. Objektom sú vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú chránené zákonom a proti ktorým konanie smeruje. Objektívna stránka je daná konaním (komisívnym, omisívnym), následkom a príčinnou súvislosťou medzi konaním a následkom (kauzálny nexus); fakultatívnymi znakmi objektívnej stránky sú čas a miesto konania.

Sankciou, t.j. následok za priestupok je pokarhanie, pokuta, zákaz činnosti a prepadnutie vecí (§ 11 ods. 1 zákona o priestupkoch). Pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 105 ods. 6 zákona č. 50/1976 Zb. stavebného zákona, na priestupky a ich prejednanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch a z toho titulu, ak sa fyzická osoba dopustila priestupku na tomto úseku, bude postihnutá za priestupok v zmysle ustanovení stavebného zákona so subsidiárnym použitím zákona o priestupkoch.

Nie je sporné, že v predmetnom konaní sa žalobkyňa (subjekt) dopustila priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. d/ stavebného zákona tým, že nezabezpečila udržiavanie stavby na Mlynskej ulici č. 18 v Košiciach tak, ako bolo určené rozhodnutím Obce Rozhanovce rozhodnutím č. 247/2010-Ro zo dňa 13.07.2010 ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 11.08.2010 s tým, že vlastníkom bytov boli zároveň určené podmienky týkajúce sa zabezpečenia bytového domu a jeho havarijného stavu za účelom ochrany zdravia a života ľudí (objekt) v lehote 3 dní odo dňa doručenia nariadenia. Súd vníma tú skutočnosť, že žalobkyňa mala snahu zabezpečiť stavbu a ochranu života a zdravia ľudí tak, ako je uvedené v rozhodnutí, avšak nevedomá nedbanlivosť (subjektívna stránka priestupku) ako správne zhodnotil krajský súd spočívala v tom, že žalobkyňa nevedela, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, avšak vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery vedieť mala a mohla. Odvolací súd upriamuje pozornosť aj na známy fakt, že neznalosť zákona neospravedlňuje a nikoho nevyvíňa z právnej zodpovednosti za jeho porušenie. Preto, ak sa žalobkyňa chcela zbaviť svojej zodpovednosti, mala konať po hlasovaní ostatných vlastníkov tak, že v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. sa obráti na súd ako prehlasovaný vlastník a bude sa domáhať súdnou cestou svojich práv a oprávnených záujmov. V zmysle tohto zákona je právom, ale zároveň aj povinnosťou vlastníka bytu a nebytového priestoru zúčastňovať sa na správe domu a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o spoločných častiach domu a spoločných zariadeniach domu, spoločných nebytových priestoroch, príslušenstve a pozemku na schôdzi vlastníkov. V

neposlednom rade bol naplnený aj štvrtý znak priestupku a to objektívna stránka vo forme omisívneho konania žalobkyne spočívajúca v nezabezpečení priestoru okolo bytového domu adekvátnou ochranou. Žalobkyňa vedela, že svojim omisívnym konaním porušuje nielen zákon, ale aj mári úradne rozhodnutie, napriek tomu sa bez primeraných dôvodov spoliehala na to, že zodpovedným subjektom za nežiaduci havarijný stav bude správca bytového domu a ostatní majoritný spoluvlastníci spoločných častí a zariadení bytového domu.

Čo sa týka námietky žalobkyne uvedenej v podanom odvolaní o porovnávaní výšky uloženej pokuty medzi ňou a ostatnými spoluvlastníkmi, odvolací súd poukazuje na to, že predmetom tohto sporu je priestupkové konanie žalobkyne a nie ostatných spoluzodpovedných subjektov, preto sa k tejto námietke nebude vyjadrovať. Na záver predsa len dodáva, že žalobkyni bola uložená pokuta vo výške nižšej ako ostatným spoluvlastníkom a teda správny orgán zohľadnil aktívny prístup žalobkyne ako liberačný dôvod na zníženie pokuty.

Odvolací súd posúdiac tiež formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia žalovaného, nevzhliadol nezákonnosť a podľa jeho názoru sú rozhodnutia správnych orgánov náležité a podrobne odôvodnené, zdôrazniac zároveň, že žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne vznesenými v odvolaní.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty vo výške 100,- €, tá je vecou voľnej úvahy správneho orgánu, a súd by sa jej výškou zaoberal len v prípade, ak by voľná úvaha, ktorou sa žalovaný riadil pri rozhodovaní o výške pokuty, nezodpovedala obsahu spisu, alebo by sa priechila zásadám logického myslenia. Takéto pochybenia v tomto konaní a v rozhodnutiach žalovaného ani prvostupňového orgánu neboli odvolacím súdom zistené. Výška uloženej pokuty bola náležitým spôsobom odôvodnená, naplňajúc svoj represívny a preventívny charakter a vzhľadom na výšku sankcie, ktorá bola uložená na úrovni dolnej hranice zákonnej sadzby, bola podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odôvodnená dostatočne.

VII.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobkyne, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/219/2012-67 zo dňa 27.02.2014, potvrdil ako vecne a právne správne.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo a teda súd právo na náhradu trov konania žalobkyni nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.